

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2012. évi december hó 3. napján megtartott nyilvános tárgyalás alapján meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság a hivatali visszaélés büntette miatt **I.rendű vádlott és 2 társa** ellen indult büntetőügyben a Kaposvári Törvényszék B.73/2012/6. számú ítéletét akként változtatja meg, hogy

I.rendű és II.rendű vádlottbüntetését 150-150 (egyszázötven-egyszázötven) napi tétel, III.rendű vádlottbüntetését 100 (egyszáz) napi tétel pénzbüntetésre enyhíti.

A pénzbüntetés egy napi tételének összegét mindhárom vádlott vonatkozásában 2.500 (kettőezer-ötszáz) forintban állapítja meg.

Az I.r. és II.r. vádlottakkal szemben az így kiszabott 375.000-375.000 (háromszáz-hetvenötezer-háromszáz-hetvenötezer) forint, míg a III.r. vádlottal szemben kiszabott 250.000 (kettőszázötvenezer) forint pénzbüntetését meg nem fizetés esetén 2.500 (kettőezer-ötszáz) forintként kell egy-egy nap szabadságvesztésre átváltoztatni.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Indokolás

A Kaposvári Törvényszék B.73/2012/6. számú, 2012. április 12. napján kelt ítéletével I.rendű vádlottat hivatali visszaélés büntette miatt 1 év 6 hónap börtönre ítélte, a szabadságvesztés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. II.rendű vádlottat felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntette miatt 1 év 3 hónap börtönre ítélte, a szabadságvesztés végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette. III.rendű vádlottat felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntette miatt 405.000 forint pénzbüntetésre ítélte.

A törvényszék ítélete ellen az ügyész a III.r. vádlott terhére a büntetés súlyosításáért, a vádlottak és védőik felmentésért jelentettek be fellebbezést.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában és a nyilvános tárgyaláson jelen levő képviselője útján az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatására, a III.r. vádlottal szemben felfüggesztett szabadságvesztés kiszabására tett indítványt.

A kölcsönösen bejelentett fellebbezések alapján eljárva az ítélőtábla a Be.348.§ (1) bekezdése alapján felülbírálta az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást. Ennek eredményeként megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok maradéktalan betartása mellett folytatta le a bizonyítási eljárást. A bizonyítékokat beszerezte és értékelte, indokolási kötelezettségének is mindenben eleget tett.

A másodfokú eljárás során a védelem indítványozta egy hangfelvétel meghallgatását, mely az I.r. vádlott járőrtársa és ai Rendőrkapitányság ügyelete között lefolytatott beszélgetést tartalmazta. A másodfokú bíróság a Be.353.§ (1) bekezdése alapján az ügyben bizonyítást rendelt el, és meghallgatta az I.r. vádlotthoz került hangfelvételt. Bár a másodfokon lefolytatott bizonyítás érdemben nem befolyásolta a bizonyítékok értékelését, ezzel a tényállás teljes körűen felderítetté vált.

A másodfokú bíróság az iratok tartalma alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást - figyelemmel a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontjára - az alábbiak szerint egészíti ki.

I.rendű vádlott 1994. január 1. napja, II.rendű vádlott 1993. január 29. napja óta teljesít rendőrként szolgálatot.

A rendőri intézkedés megkezdésekor III.rendű vádlottelmondta I.rendű vádlottnak, hogy már a vezetés megkezdésekor tudomással bírt arról, hogy az általa vezetett furgon bal hátsó lámpája nem működik.

Az így kiegészített tényállás mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, az a bizonyítékok okszerű mérlegelésén alapul, így az irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

A törvényszék a tényállást a vádlottak tagadásával szemben elsősorban a lehallgatott telefonbeszélgetések alapján állapította meg. A bizonyítékok mérlegelése során nem lehet figyelmen kívül hagyni azt a körülményt, hogy a III.r. vádlott hajnali fél négykor hívta fel ismerősét, a II.r. vádlottat és kérte a segítségét. Ilyen késői időpontban nyilvánvalóan nyomós indok kell arra, hogy valaki telefonbeszélgetést kezdeményezzen rendőr ismerősével. Ez a nyomós ok jelen esetben a III.r. vádlottal szemben megkezdett rendőri intézkedés volt. Ugyancsak nem értékelhető önmagában az I.r. és a II.r. vádlottak között 2011. március 18. napján 3 óra 30 perckor rögzített pár másodperces beszélgetés sem. Ez kizárólag a

másnap - II.rendű vádlott és III.rendű vádlott között folyt - beszélgetéssel együtt értékelhető megfelelő módon.

A két beszélgetés egybevetéséből kizárólag azt a következtetést lehet levonni, hogy a III.r. vádlott kifejezetten kérte a II.r. vádlott közbenjárását azért, hogy vele szemben az I.r. vádlott ne tegyen szabálysértési feljelentést, és a feljelentés a II.r. vádlott közbenjárása miatt maradt el. Ellenkező esetben másnap a III.r. vádlott nem köszönte volna meg a II.r. vádlott közbenjárását. Cáfolja a vádlottak védekezését a 2011. március 18. napján 7 óra 28 perckor folytatott beszélgetés is. Ebből az állapítható meg, hogy az I.r. vádlott nem csupán a hátsó világítás hiánya miatt kezdett el intézkedni a III.r. vádlottal szemben. Erre utal a II.r. vádlott azon kijelentése, hogy „behajtani tilosnál tolatgat, meg satöbbi”. De cáfolja az I.r. és III.r. vádlott vallomását az is, mely szerint I.rendű vádlottmegértő volt a III.r. vádlott KRESZ szabályszegése ellenére, és őt csupán figyelmeztetni akarta. Ha így történt volna, a III.r. vádlott nem akként jellemzi az I.r. vádlottat a másnap telefonbeszélgetés során, hogy „bunkó volt különben nagyon”.

Ezen túlmenően az I.r. vádlott vallomását alátámasztani látszó **tanú1** vallomását is alappal vetette el az elsőfokú bíróság. A tanú állította, hogy III.rendű vádlotta rendőri intézkedés során azzal védekezett, hogy az elindulás előtt ellenőrizte gépkocsija világítását (14. számú tárgyalási jegyzőkönyv 1. bekezdés). Ez ellentétben áll az I.r. vádlott vallomásával, aki állította, hogy III.rendű vádlottal szemben, hogy gépkocsijának egyik lámpája már a vezetés megkezdésekor sem működött. **Tanú1** a nyomozás során az intézkedés e fontos részletére nem emlékezett, vallomását e körben csak a tárgyaláson egészítette ki. Ugyancsak ellentmondásos volt a tanú és az I.r., valamint a III.r. vádlott vallomása abban a körben is, hogy látta-e végig az intézkedést, telefonált-e az I.r. és III.r. vádlott.

Helyesen ismerte fel a törvényszék, hogy megalapozott tényállást a lehallgatások adatai alapján lehet megállapítani - figyelemmel azok objektív volta -, szemben a vádlottak többször megváltoztatott, esetenként ellentmondó vallomásával.

A bizonyítékok logikai hibáktól mentes értékelése alapján megállapított tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlottak büntetőjogi felelősségére, így a védelem bűnösséget támadó fellebbezése nem vezethetett eredményre.

Az elsőfokú bíróság a vádlottak cselekményét az anyagi jogszabályoknak megfelelően minősítette. Az irányadó tényállás alapján egyértelműen megállapítható, hogy az egész cselekménysort a III.r. vádlott magatartása indította el. III.rendű vádlottkérésére telefonált a II.r. vádlott rendőr kollégájának, I.rendű vádlottnak. Kétségtelen, hogy sem a III.r., sem ezt követően a II.r. vádlott bűncselekményre rábíró kérése nem volt terjedelmes, de az adott körülmények között, a néhány szavas beszélgetések is alkalmasak voltak arra, hogy a I.rendű vádlotta III.r. vádlott, illetve a II.r. vádlott kérésének megfelelően cselekedjen. Így a felbujtói alakzat mind a III.r., mind a II.r. vádlott terhére aggálytalanul megállapítható.

A büntetés kiszabását meghatározó tényezőket az elsőfokú bíróság túlnyomórészt helyesen ismerte fel és a súlyuknak megfelelően értékelte. Ez annyiban szorul pontosításra, hogy az I.r. és II.r. vádlottak javára nem értékelhető a büntetlen előélet. I.rendű és II.rendű vádlotthivatalos személyként követték el cselekményeiket, akiknél a büntetlen előélet alkalmazási feltétel. Mellőzte ugyanakkor a másodfokú bíróság súlyosító körülményként értékelni a vádlottak terhére azt, hogy cselekményük a rendőri intézkedésekbe vetett közbizalom megingatására alkalmas volt. A hivatali visszaélés bűncselekményének jogi tárgya a hivatali apparátusba vetett bizalom, a hivatali szerv tárgyilagos, szabályszerű működése. A vádlottak magatartása nem vitásan ezt sértette. Külön súlyosító körülményként ezért ezt nem lehet a terhükre értékelni.

Részben az átértékelt bűnösségi körülményekre, részben a vádlottak kedvező személyi körülményeire, részben pedig hivatali visszaélés konkrét tárgyi súlyára, a másodfokú bíróság álláspontja szerint a büntetés célja mindhárom vádlott esetében elérhető szabadságvesztés-büntetés kiszabása nélkül is. Erre figyelemmel I.rendű és II.rendű vádlottbüntetését a Btk.51.§ és 52.§-a alapján a rendelkező részben írtak szerint enyhítette. A Btk.51.§ (3) bekezdésére figyelemmel az I.r. és II.r. vádlottak jövedelmi-vagyoni viszonyai alapján határozta meg a másodfokú bíróság a pénzbüntetés egy napi tételének összegét. A büntetések belső arányainak megtartása érdekében a III.r. vádlott esetében a törvényszék által meghatározott pénzbüntetés napi tételszámát is enyhítette. Az így megállapított pénzbüntetés áll arányban III.rendű vádlott által elkövetett cselekmény tárgyi súlyával, bűnösségének mértékével és a társaival szemben alkalmazott joghátránnyal.

A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét valamennyi vádlott vonatkozásában a büntetés tekintetében a Be.372.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helyben hagyta.

P é c s, 2012. december 3.

Dr.Makai Lajos s.k. a tanács elnöke, Dr.Tóth Sándor s.k. előadó bíró, Dr.Túri Tamás s.k. bíró

A Kaposvári Törvényszék B.73/2012/6. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.I.260/2012/5. számú ítéletében írt változtatással 2012. december 3. napján mindhárom vádlott vonatkozásában jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

.Makai Lajos s.k.
a tanács elnöke

